

Oluf Jensen: Den ærede foregaaende Taler sagde, at han ikke havde Medlidenhed med de Præster, der blev staaende under den gamle Ordning, fordi de havde store Indtægter. Nej, men man maa huske paa een Ting, nemlig at man tager disse store Indtægter fra dem ved denne Lov, og det synes jeg, man skal gøre paa en saa lempelig Maade som muligt. Derfor har jeg været med til at stille dette Ændringsforslag. Naar man ved den trufne Overenskomst tager Indtægter, som de nu har, fra dem og ved Lovbestemmelser fastsætter deres Indtægter, har man ogsaa en Pligt til at gøre det paa en saa lempelig og forsvarlig Maade som muligt.

Martin Olsen: Jeg havde tænkt mig, at denne Behandling skulde være gaaet til Ende uden nogen stor Debat, at det skulde være blevet en ganske fredssommelig Forhandling, ved hvilken kun Ordføreren forelagde Betænkningen og ganske neutralt kommenterede de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Men det er jo kommet anderledes, dels paa Grund af det, som man kalder en formel Fejl, at der er stillet to Ændringsforslag, som Udvalget ikke har behandlet, dels paa Grund af den Maade, hvorpaa først Ordføreren og senere det ærede 2det tingvalgte Medlem (Godskesen) har søgt at kommentere Ændringsforslagene. Det var fra den Side, jeg tilhører, og, saa vidt jeg forstod, ogsaa fra radikal Side Forudsætningen, at naar vi gik med til Ændringsforslaget til § 44 om den kongelige Ud-nævnelse, gik de andre Udvalgsmedlemmer med til Affattelsen af § 36 i den Ordlyd, den har faaet i Folketinget, og saa var der Ro over det Spørgsmaal; man skulde ikke have Ting ind, som kunde hvirvle mere op i den Sag. Det praktiske Liv maatte saa forme dette Forhold, som det kunde, men vi skulde ikke herfra give Anvisning paa Veje, ad hvilke Præster kunde forøge deres Indtægter ud over de klækkelige Tilskud, de faar gennem Forhøjelsen af Lønningerne. Det var min Opfattelse, men ærede Medlemmer har ikke villet det saaledes. Jeg kan derfor ikke finde, at den Maade, hvorpaa Ordføreren kommenterede § 36, med Uddrag af Avisartikler, var ganske i Overensstemmelse med den Forudsætning, under hvilken vi gik fra Udvalgsrådet.

Det ærede 2det tingvalgte Med-

lem fremkom med en længere filosofisk Udvikling over, paa hvilken Maade man nu var stedt, naar man tilhører Menigheden. Men jeg maa sige, at paa mig i alt Fald har den efterladt Indtrykket af at være noget luftigt, noget, der ikke havde videre Hold paa sig, den var for filosofisk. Det, som det ærede Medlem vilde dermed, var maa-ske noget mere reelt, nemlig det at sige til Præsterne: I har Venner, som ser saaledes paa det, at til Trods for, at I har faaet forhøjede Lønninger og den sikre Afløsning, skal I blot blive ved at tage det paa den gamle Maade. Der er et gammelt Ord i Folkemunde, som siger, at Præstesækken har ingen Bund, og det ærede Medlem synes at være af den Opfattelse, at den behøver heller ingen Bund; blot den staar paa det rigtige Sted, blot den staar i Præstens Stue, saa vedbliver man at fylde i. Men der er ved at gøre sig en anden Opfattelse gældende. Det er ikke, fordi nogen mener, at saa længe Staten har en Kirke og lønner sine Præster, skal Præsterne være daarligere stillede end andre med en tilsvarende Uddannelse. Det mener intet Menneske; saa længe vi har en Statskirke, bør Præsterne ikke være stillede meget anderledes end andre med en tilsvarende Uddannelse. Men det er det, man vil her ved de Anvisninger, der er givne.

Da vi er kommet ind paa at tale om Avisartikler, skal jeg nævne, at der er en bekendt Modepræst, som i disse Dage har talt om dette Spørgsmaal; men han vendte sig fra Talen om disse Gaver til Præsterne og sagde: Det er jo ækelt at tale om! Ja, jeg siger ogsaa, at det er ækelt at tale om, at blive ved at tale derom, at blive ved at holde fast ved den gamle Facon; til Trods for at man giver dem i Pose, vil man ogsaa give dem i Sæk. Det synes jeg, er at gøre Præsterne en meget daarlig Tjeneste.

Jeg mener, at § 36 maa forstaas efter sin Ordlyd, og det var vor, i alt Fald min, Forudsætning for at gaa med til § 44. Hvordan Folketinget vil stille sig efter det Bal, der her er opført, ved jeg ikke, men jeg stemmer for de Ændringsforslag, der foreligger, paa nær dem, som mit Partis Ordfører har undtaget. Min Forudsætning for at gaa til denne Behandling af Sagen er imidlertid bristet, fordi man ikke har stillet sig paa den Maade, jeg havde ventet, man vilde stille sig paa.